

ÖRKÉNY István

István ÖRKÉNY

Pour lire
d'autres traductions
de littérature hongroise
en présentation bilingue,
veuillez cliquer ici.

EGYPERCES NOVELLÁK

NOUVELLES-MINUTE

magyarról franciára fordította PASTEUR Jean-Louis

traduites du hongrois en français par Jean-Louis PASTEUR

Első kiadás : 1968

Fordítás : 2019

Première édition : 1968

Traduction : 2019

AZ ÖLTÖZŐBEN

- Mind vannak jól - mondta tört magyarsággal a tenorista. - Nemcsak vannak jól, hanem direkt nagyon jól. És küldenek sok üdvözlét, és küldenek sok puszi.

- Na, hála istennek - mondta a nagypapa.

- Na, hála istennek - mondta a nagymama.

- És az én Annuskám? Nem nagyon sovány?

- Sem nem nagyon sovány, sem nem nagyon kövér - mondta a tenorista -, hanem éppen jó.

- És egészséges? - kérdezte a nagymama.

- Nagyon egészséges - mondta a tenorista.

- Csak amikor nálam járt, fájt kicsit a feje, mert Genovából jöttek Milánóba, és utaztak egész éjszaka. Vagy éjszak?

- Szegénykém - sóhajtott a nagypapa. - Úgy kell mondani: éjszaka.

- Nem éjszak? - kérdezte a tenorista.

- Nem - mondta a nagypapa. - Az egészen más.

- Ne tanítsd a művész urat - mondta a nagymama. - És az én kis csillagomat? Őt is tetszett látni?

- Nemcsak láttam, hanem direkt nagyon jól láttam - mondta a tenorista, miközben az öltöztető nő ráadta a keményített csipkegallért. - A kedves lányok föltette a kisbabát az asztalomra, és kicsomagolta a pólóját, és kérte, hogy a husikáját jól csipkedjem meg.

- És meg tetszett őt csipkedni? - kérdezte a nagymama.

DANS LA LOGE

- Toutes bien vont - dit le ténor dans un hongrois approximatif - Pas seulement elles bien vont, mais expressément très bien. Et elles envoient beaucoup de salutations, et elles envoient beaucoup de bisous.

- Alors, Dieu soit loué - dit le grand-père.

- Alors, Dieu soit loué - dit la grand-maman.

- Et ma petite Nanon ? N'est-elle pas très maigre ?

- Elle n'est ni très maigre, ni très grosse - dit le ténor - mais pile bien.

- Et elle est en bonne santé ?

- En très bonne santé - dit le ténor.

- Sauf que, quand elle est allée chez moi, elle avait un peu mal à la tête parce qu'elles étaient venues de Genève à Milan en voyageant tout le nuit. Ou toute la nuit ?

- Ma pauvre petite - soupira le grand-papa. - Il faut dire : toute la nuit.

- Pas tout le nuit ? - demanda le ténor.

- Non - dit le grand-papa. - C'est tout à fait inexact.

- Ne fais pas la leçon à Monsieur l'Artiste - dit la grand-maman. - Et mon petit ange à moi ? Lui avez-vous fait la faveur de la voir ?

- Non seulement je l'ai vue mais je l'ai expressément très bien vue - dit le ténor tandis que l'habilleuse lui mettait le col de dentelle amidonné. - Vote chère fille a posé la petite poupée sur la table, lui a retiré ses langes et m'a demandé de lui faire des guili-guili sur sa tendre chair.

- Et vous avez bien voulu lui faire des guili-guili ? - interrogea la grand-maman.

- Nagyon is - mondta a tenorista.
- Hol? - kérdezte a nagymama.
- A combocskáján.
- Máshol nem? - kérdezte a nagymama.
- És még a karocskáján.
- És még? - kérdezte a nagymama.
- És még a kicsi popsikáján.
- Édes jó istenem - sóhajtott a nagymama, és elnézett a messzeségbe.

A nagypapa halkán köhögni kezdett, s a padlót nézte. Az öltöztető kardot kötött a tenoristára, és az övébe beledugott két pisztolyt.

- És aztán mi történt? - kérdezte a nagymama.

A tenorista gondolkozott.

- Aztán a kedves lányok bepólyálta a kisbabát, és hazautazott Genovába. Úgy mondjam, lányok, vagy úgy mondjam, lányok?

- Úgy kell mondani: lányok - mondta a nagypapa.

- Nem lányok? - kérdezte a tenorista.

- Nem - mondta nagypapa. - Az mást jelent.

- Ne tanítsd már a művész urat - szólt rá a nagymama. - Inkább köszönnéd meg, hogy ilyen jó hozzánk.

- Én ma is magyarnak érzem magamat - mondta a tenorista. - Csak kicsit elfelejtettem magyarul.

- Nagyon is szépen tetszik magyarul beszélni - mondta a nagymama.
- Csak még azt tessék nekem elmondani, hogy milyen is az én kis csillagom.

- Beaucoup même - dit le ténor.
- Où cela ? - interrogea la grand-maman.
- Sur ses petites cui-cuisses.
- Pas ailleurs ? - interrogea la grand-maman.
- Et encore sur son petit ven-ventre.
- Et encore ? - interrogea la grand-maman.
- Et encore un peu sur ses petites fè-fesses.
- Dieu soit béni - soupira la grand-maman, et son regard se perdit dans le lointain.

Le grand-papa commença à toussoter en fixant le plancher. L'habilleuse ceignit une épée au ténor et lui glissa deux pistolets dans la ceinture.

- Et que s'est-il passé ensuite ? - interrogea la grand-maman.

Le ténor réfléchit.

- Ensuite vote chère fille a relangé la petite poupée et elle est rentrée chez elle à Genève. Est-ce que je dois dire vote fille ou votre fille ?

- Il faut dire : votre fille - dit le grand-papa.

- Pas vote fille ? - demanda le ténor.

- Non - dit Grand-Papa. - Vote signifie autre chose.

- Ne fais pas la leçon à Monsieur l'Artiste - le rabroua la grand-maman. - Remercie-le plutôt d'être si bon à notre égard.

- Je me sens encore hongrois aujourd'hui - dit le ténor. - Seulement j'ai un peu oublié la langue hongroise.

- C'est vraiment très gentil à vous de nous parler en hongrois - dit la grand-maman. Veuillez seulement encore me dire à quoi ressemble mon petit ange à moi.

A tenorista gondolkozott. Az öltöztető már kezében tartotta a parókát, de várt. A nagymama is várt, és a nagypapa is várt. A tenorista még mindig gondolkozott.

- Szép - mondta a végén.

- És milyen a szeme?

- Az is szép - mondta a tenorista.

- És milyen a haja?

- Az is szép - mondta a tenorista.

- És milyen a pofikája?

- Szép - mondta a tenorista. - Szintén szép.

- Édes jó istenem - sóhajtotta a nagymama, és megint elnézett a messzeségbe.

Megszólalt a csengő. A tenorista fejébe nyomta szőke parókáját, elbúcsúzott vendégeitől, és nagy kardcsörtetve, sarkantyúpengetve kisietett az öltözőből. A nagymama utánaindult, mintha még kérdezni akarna valamit, de aztán visszatért az urához, aki a padlót nézte és köhögött.

Le ténor réfléchit. L'habilleuse tenait déjà la perruque dans sa main mais attendait. La grand-maman attendait aussi, et aussi le grand-papa. Le ténor réfléchissait toujours.

- Elle est belle - dit-il enfin.

- Et comment sont ses yeux ?

- Ils sont beaux aussi -dit le ténor.

- Et comment sont ses cheveux ?

- Ils sont beaux aussi -dit le ténor.

- Et comment est sa frimousse ?

- Belle -dit le ténor. - Belle également.

- Dieu soit béni - soupira la grand-maman, et son regard se perdit de nouveau dans le lointain.

La sonnerie retentit. Le ténor enfonça la perruque blonde sur sa tête, prit congé de ses visiteurs et, dans un grand cliquetis d'épée et claquement d'éperons, sortit en hâte de sa loge. La grand-maman lui emboîta le pas, comme si elle avait encore quelque chose à lui demander, mais elle revint ensuite à son mari, qui toussait en fixant le plancher.